

**NEPOSTOJANJE ODGOVORNOSTI POSLODAVCA ZA ŠTETU ZBOG POVREDE KOJU JE
ZAPOSLENI PRETRPEO NA RADU ALI NE I U VEZI SA RADOM****Zakon o radu****član 164**

Odsustvo uzročno-posledične veze

Sentenca:

Poslodavac ne odgovara za pretrpljenu štetu u situaciji kada je zaposleni pretrpeo povredu na radu, ali ne i u vezi sa radom, jer ne postoji uzročna veza između štete i radnji ili propuštanja poslodavca, niti izvanrednih okolnosti.

Iz obrazloženja:

"Prema utvrđenju prvostepenog suda, tužilac je u periodu od 12.7. do 15.7.2007. godine, kao radnik obezbeđenja - čuvar, bio angažovan kod tuženog za festival E. koji se održavao na P. t., a na kojem je dana 15.7.2007. godine, u ranim jutarnjim časovima (oko 8,00 časova), zadobio povredu u vidu frakture prsta, zbog čega se obratio lekaru specijalisti u KCV. Naime, kritičnom prilikom je izbila masovna tuča među posetiocima ispred D. a. Tužilac je, kritičnom prilikom, najpre stajao sa strane i od kritičnog mesta bio udaljen desetak metara, a kojom prilikom mu je njegov šef V. M. poverio telefon na čuvanje, dok je V. M. smirivao posetioce. Ubrzo nakon toga je naišao drugi šef, koji nije tužiočev šef niti mu tužilac zna ime, a koji je mu je izdao naređenje da se umeša u posetioce i da ih smiri, kojom prilikom je tužilac i zadobio povrede.

Prilikom angažovanja lica za obavljanje privremenih i povremenih poslova obezbeđenja tuženi je vršio obuku ovih lica, a prilikom obuke oni su upozoreni da nemaju ovlašćenja za primenu sile i mešanje u slučaju incidenta u publici i da je njihov zadatak da vode računa o bezbednosti bine, izvođača i reona oko šankova, i to kao redari. Neposredni šef tužioca, V. M., je jedini mogao da izdaje naređenja tužiocu, a radnicima obezbeđenja je bilo strogo napomenuto i zabranjeno da ulaze među posetioce u slučaju nereda. Sporni događaj se odigrao na prostoru među posetiocima, odnosno van zaštitnih ograda, gde pristup radnicima obezbeđenja tuženog nije bio dozvoljen.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je, shodnom primenom odredbe člana 164. Zakona o radu (kojom je propisano je da, ukoliko zaposleni pretrpi povredu ili štetu na radu ili u vezi sa radom, poslodavac je dužan da mu naknadi štetu u skladu sa zakonom i opštim aktom), pravilno zaključio da ne postoji osnov odgovornost tuženog za nastalu štetu. Naime, kritičnom prilikom tužilac je pretrpeo povredu na radu, ali ne i u vezi sa radom, s obzirom da je tužilac bio obučen i upozoren od strane tuženog da nema ovlašćenja da primenjuje silu, niti da se meša i ulazi među posetioce u slučaju

nereda, da ni u konkretnom slučaju to nije bio njegov zadatak, a da je on suprotno tome (iako je znao da mu niko osim njegovog šefa ne može izdavati takva naređenja) postupio po nalogu nepoznatog lica, kojom prilikom se i povredio.

Za ostvarivanje prava na traženu naknadu nematerijalne štete nije dovoljno da je šteta nastala, već je potrebno i da su ispunjeni i drugi uslovi. Naime, Zakon o obligacionim odnosima u članu 154. propisuje odgovornost za štetu po osnovu krivice i odgovornost za štetu od opasne stvari ili delatnosti. Povreda tužioca nije nastala krivicom tuženog, budući da se tužilac, mimo svih uputstava tuženog, umešao među posetioce po nalogu nepoznatog lica. Takođe, na osnovu izvedenih dokaza proizilazi, i po oceni ovog suda, da ne postoje uslovi odgovornosti tuženog za pretrpljenu štetu, jer ne postoji uzročna veza između štete i radnji ili propuštanja tuženog, niti izvanrednih okolnosti, budući da je šteta nastala isključivo radnjom tužioca."

(Presuda Apelacionog suda u Novom Sadu, Gž1. 1784/2011 od 12.4.2012. godine)

